

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/26/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7708214979
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7708214979.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členiek JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Zuzany Stolárovej v spore žalobcu Q. J., R.. XX.X.XXXX, D. C. J., N. XX, zastúpeného Mgr. Tomášom Hermanom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Bočná 10, proti žalovaným: 1/ N.P. N., R.. XX.X.XXXX, T. D. C. K., R. Q. XXXX/XX, N. D. C. J., H. X, X/ K. D., R.. X.X.XXXX, T. D. C. J., D. XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody, o zaplatenie 2 987,45 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 16. septembra 2019 č.k. 19C/44/2009 - 693 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou v 1. rade.

Žalobcovi priznáva voči žalovanej v 1. rade nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Michalovce (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovaným v 1. a v 2. rade povinnosť spoločne a nerozdielne do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu 2.987,45 eur spolu s 8,5 % ročným úrokom z omeškania od 3.10.2008 do zaplatenia (výrok I) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov v pomere 100 %, ktoré sú povinní nahradiť žalobcovi žalovaní v 1. a v 2. rade spoločne a nerozdielne.

2. Súd tak rozhodol o žalobe žalobcu, v znení jej zmeny, pripustenej uznesením súdu vyhlásenom na pojednávaní dňa 11.2.2010, ktorou žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 2.987,45 eur s 8,5 % ročným úrokom z omeškania od 3.10.2008 do zaplatenia, a to potom, ako predchádzajúci rozsudok súdu zo dňa 13.2.2019, ktorým súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, zrušil odvolací súd uznesením zo dňa 19.12.2013 sp. zn. 4Co/78/2013.

3. V odôvodnení rozsudku súd poukázal na tvrdenie žalobcu v žalobe a v priebehu sporu, najmä že na základe kúpnej zmluvy, predmetom ktorej bola kúpa osobného motorového vozidla Chrysler Neon evč: J. XXX F., VIN 1C3ESN7A9WD513619 za kúpnu cenu 90.000,- Sk, žalovaná žalobcovi predala vozidlo, ktoré patrilo spoločnosti ČSOB Leasing, a.s. a keďže toto vozidlo bolo následne žalobcovi odňaté uznesením vyšetrovateľa Policajného zboru zo dňa 9.11.2007, žalobca žalovanú listom zo dňa 23.9.2008 žiadal o vrátenie zaplatenej kúpnej ceny 90.000,- Sk v lehote 7 dní, ktorá uplynula 2.10.2008, avšak žalovaná kúpnu cenu vozidla nevrátila. Poukázal tiež na obranu žalovanej, založenú predovšetkým na tvrdení, že žalovaná žiadne auto nekupovala, nepredávala a ani nemala úmysel kupovať, či predávať, nakoľko došlo k zneužitiu jej osoby.

4. Po vrátení veci a doplnení dokazovania súd prvej inštancie zistil, že:

4.1. dňa 1.12.2006 bolo na Dopravnom inšpektoráte v Košiciach zaevidované osobné motorové vozidlo Chrysler Neon VIN 1C3ESN7A9WD513619 na vlastníčku Q.B. H. a dostalo štátnu poznávaciu značku J. XXX E.,

4.2. dňa 2.12.2006 bola uzavretá kúpna zmluva, na základe ktorej žalovaná kúpila toto motorové vozidlo prostredníctvom leasingovej spoločnosti ČSOB Leasing, a.s., ktorá žalovanej na kúpnu cenu poskytla úver, ktorý si súčasne zabezpečila zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, podľa ktorej leasingová spoločnosť bude vlastníkom tohto motorového vozidla až do zaplatenia úveru, zároveň leasingová spoločnosť bude počas účinnosti tejto zmluvy ako vlastníka zapísaná aj v evidencii Dopravného inšpektorátu a v technickom preukaze a dlžníčka (žalovaná) ako držiteľ financovaného predmetu leasingu - tohto motorového vozidla, pričom dlžníčka úverovej zmluvy (žalovaná) na základe plnomocenstva vystaveného ČSOB Leasing, a.s. mala vykonať zápis ČSOB Leasing, a.s. ako vlastníka a tiež mala povinnosť do 14-dní od prevzatia predmetu leasingu predložiť originál technického preukazu o zápise do evidencie motorových vozidiel,

4.3. dňa 24.1.2007 žalovaná splnomocnila žalovaného, aby ju v plnom rozsahu zastupoval a vykonával všetky potrebné právne úkony spojené s prevádzkou, predajom, prevodom, zmenami v evidencii a prevzatím finančných prostriedkov týkajúcich sa motorového vozidla J. XXX E. značky Chrysler Neon červenej farby, VIN 1C3ESN7A9WD513619, podpis na plnej moci osvedčovala notárka Jozefína Atanášová, a osvedčenie malo poradové číslo 0640096/2007,

4.4. na základe splnomocnenia, ktoré dala žalovaná žalovanému, motorové vozidlo Chrysler Neon červenej farby, výrobné číslo 1C3ESN7A9WD513619, bolo v evidencii motorových vozidiel Dopravného inšpektorátu v Michalovciach zapísané na meno vlastníčky N. N., R. XX.X.XXXX, D. R. Q. XXXX/XX, K., pričom k zápisu motorového vozidla došlo dňa 12.2.2007, motorové vozidlo dostalo ŠPZ: K. XXX D.,

4.5. predaj motorového vozidla Chrysler Neon ŠPZ: K. XXX D. v mesiacoch február - marec 2007 sprostredkoval žalobcovi žalovaný, pričom sa preukázal upraveným splnomocnením od žalovanej, a to za dohodnutú kúpnu cenu 90.000,- Sk, so započítaním ceny ojazdeného motorového vozidla značky Ford Escord, ktoré patrilo žalobcovi, ohodnotené na sumu 60.000,- Sk, na základe čoho žalobca žalovanému vyplatil sumu 30.000,- Sk ako zvyšok kúpnej ceny, motorové vozidlo Ford Escord žalobca odovzdal žalovanému, ktorý ho následne odpredal T. H. za kúpnu cenu 80.000, - Sk,

4.6. k prepisu motorového vozidla zo žalovanej na žalobcu došlo na základe splnomocnenia zo dňa 24.1.2007, ktorým žalovaná splnomocnila žalovaného v rozsahu ako v splnomocnení vyššie uvedenom s tým, že evidenčné číslo motorového vozidla bolo K. XXX D., ktoré splnomocnenie mala overiť dňa 24.1.2007 notárka Jozefína Atanášová, a osvedčenie malo poradové číslo 0640096/2007,

4.7. dňa 16.3.2007 došlo k zapísaniu motorového vozidla zo žalovanej ako jeho majiteľky na žalobcu ako nového vlastníka do evidencie motorových vozidiel Dopravného inšpektorátu Košice, vozidlo dostalo evidenčnú značku J. XXX F.,

4.8. notárka dňa 24.1.2007 pod poradovým číslom 064096/2007 osvedčovala pravosť podpisu N. N., R. Q. XXXX/XX v dvoch exemplároch, pričom plná moc bola pre K. D. na prepis motorového vozidla značky Chrysler Neon KE 702 EX (čo súd zistil zo správy notárky Jozefíny Atanášovej),

4.9. motorové vozidlo Chrysler Neon bolo spoločnosti ČSOB Leasing, a.s. vrátené na základe toho, že ČSOB Leasing, a.s. bola od 2.12.2006 jeho vlastníkom na základe zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. 06/94146/ZPVP zo dňa 2.12.2006, ktorú leasingová spoločnosť uzavrela so žalovanou na zabezpečenie spotrebiteľského úveru č. UZF/06/94146, poskytnutého na základe zmluvy medzi ČSOB Leasing, a.s. a žalovanou, podľa ktorej počas účinnosti tejto zmluvy mala byť leasingová spoločnosť zapísaná ako vlastníka motorového vozidla a žalovaná ako držiteľka, zápis mala zabezpečiť žalovaná, o tejto skutočnosti mala žalovaná leasingovú spoločnosť informovať, zabezpečenie prevodu vlastníckeho práva vozidla späť na žalovanú bolo viazané na splatenie predmetu úveru zo strany žalovanej (čo súd zistil zo správy leasingovej spoločnosti ČSOB Leasing, a.s.),

4.10. žalovaná neskôr podala trestné oznámenie z dôvodu, že boli zneužitý jej údaje a jej osoba pri kúpe motorového vozidla Chrysler Neon (čo súd zistil zo zápisnice vyšetrovateľa zo dňa 26.4.2007),

4.11. uznesením vyšetrovateľa odboru kriminálnej polície zo dňa 18.8.2011 bolo voči žalovanému vznesené obvinenie pre prečin podvodu a prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny úradnej pečate, úradné uzávery, úradného znaku a úradnej značky,

4.12. žalovaný vo vzťahu k žalobcovi bol právoplatne odsúdený pre trestný čin podvodu Okresným súdom Košice II v konaní vedenom pod sp.zn. 8T 108/2012 na tom skutkovom základe, žalovaný sprostredkoval na základe splnomocnenia daného mu žalovanou predaj motorového vozidla Chrysler Neon Q. J. za kúpnu cenu 90.000,- Sk, k predaju motorového vozidla došlo bez vedomia vlastníka, ktorým bola ČSOB Leasing, a.s., žalovaná nebola oprávnená previesť vlastnícke právo na tretiu osobu a žalovaný o tejto skutočnosti vedel, čím svojím konaním poškodenému Q. J. spôsobili škodu vo výške 90.000,- Sk.

5. Ďalej súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal z výpovede žalobcu, žalovaného i žalovanej, z výpovedí svedkov (Q. H., T. H., O. J., S. N.), ako i z listinných dôkazov:

5.1. zo znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, vypracovaného v trestnom konaní ČVS:ORP-432/1-OVK-K1-2007 za účelom overenia pravosti podpisu N. N. (žalovanej) na listinách (záznam o rokovaní sprostredkovateľa poistenia na poistnej zmluve, kúpna zmluva, zmluva o zabezpečovanom prevode práva, zmluva o spotrebnom úvere, všeobecné zmluvné podmienky, originál platobného dokladu č. 0694146201, žiadosť o financovanie osobného ojazdeného motorového vozidla), porovnaniami materiálmi boli ukážky podpisov N. N. obsiahnuté v zmluve Globtel a Orange, v pracovnej zmluve a ručnej skúške podpisov N. N., ktorého záver bol, že podpisy N. N. obsiahnuté na origináloch písomností, a to záznam o rokovaní sprostredkovateľa poistenia na poistnej zmluve, na kúpnej zmluve, na zmluve o zabezpečovanom prevode vlastníckeho práva a všeobecných zmluvných podmienkach na platobnom doklade č. 0694146201 a na žiadosti o financovaní osobného ojazdeného motorového vozidla, sú pravými podpismi N. N., tiež na zmluve o spotrebnom úvere zo dňa 2.12.2006 je pravý podpis N. N., avšak táto bola iba v kópii predložená na skúmanie, pričom nie je možné potvrdiť ani vylúčiť prenesenie originálu podpísanú predloženú písomnosť technickými prostriedkami,

5.2. zo zápisnice o konfrontácii medzi N. K. O. K. D. (žalovaným), z obžaloby Okresnej prokuratúry v Košice II. č. 2Pv 1335/07-74 zo dňa 7.8.2012 na žalovaných pre trestný čin podvodu formou spolupáchateľstva, pretože spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že uviedli niekoho do omylu a spôsobili tak na cudzom majetku väčšiu škodu, ktorá bola podaná na Okresný súd Košice II a vedená pod sp.zn. 8T/102/2012,

5.3. zo znaleckého posudku K.. J. F., znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia č. 269/2017, vypracovaného vo veci 8T/102/2012, predmetom ktorého bolo vyšetrenie duševného stavu žalovanej za účelom odpovede na otázky, či žalovaná trpí duševnou chorobou alebo poruchou, ak áno akou, podľa ktorého u žalovanej nebola zistená duševná porucha alebo choroba v zmysle psychózy, ani závislosť od alkoholu alebo iných psychoaktívnych látok v čase skutkov,

5.4. zo znaleckého posudku č. 1/2018 K.. O. S., znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie diabetológie, ktorého úlohou bolo posúdenie zdravotného stavu žalovanej v súvislosti s uvádzanou diagnózou diabetes mellitus typu I., možného výskytu a vplyvu prípadných výkyvov glykémie u žalovanej na úroveň jej rozpoznávacích a ovládacích schopností v čase skutku, podľa ktorého žalovaná v čase, keď bol spáchaný skutok, trpela na diabetes I. typu, reálnou možnosťou v prípade žalovanej v čase skutku je prítomnosť ľahkého až mierneho stupňa hypoglykémie, ktorého odstránenie si nevyžaduje pomoc druhej osoby, a ak aj došlo ku krátkodobej a nezávažnej hypoglykémii, počas ktorej mohla byť žalovaná zneužitá na protiprávny čin, v krátkej dobe do 1 hodiny muselo zákonite dôjsť k precitnutiu, počas ktorého si musela uvedomiť charakter svojich skutkov jednotlivito, ale aj charakter celého sledu skutkov, nepripadá do úvahy, aby žalovaná mala amnéziu špeciálne na úkony.

6. Po právnom posúdení veci podľa § 39, § 42, § 415, § 420 ods. 1, § 438 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, súd prvej inštancie uzavrel, že žalovaná neplatným právnym úkonom splnomocnila žalovaného na nakladanie s vecou, ktorá jej nepatrila, preto aj kúpna zmluva, ktorú v jej mene uzavrel so žalobcom žalovaný na motorové vozidlo ChryslerNeon, je neplatná. Zo zistenia, že na základe takto uzavretej kúpnej zmluvy žalobca žalovanému doplatil zvyšok kúpnej ceny a žalovaný

odovzdal žalobcovi motorové vozidlo, ktoré však bolo žalobcovi odobraté, súd vyvodil, že žalobca nemôže požadovať od žalovaných vrátenie peňazí oproti vráteniu motorového vozidla, pretože toto bolo majetkom leasingovej spoločnosti a z dôvodu, že žalovaná nakladala s motorovým vozidlom napriek tomu, že nebola jeho vlastníčkou, posudzoval, či sú splnené vo vzťahu k žalobcovi podmienky pre aplikáciu § 42 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak pre neplatnosť právneho úkonu vznikne škoda, zodpovedá sa za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

6.1. Vychádzajúc z premisy, že základnými predpokladmi pre vznik zodpovednosti za škodu je zavinené protiprávne konanie, vznik škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody, konštatoval, že vo vzťahu k žalobcovi dokázané zavinené protiprávne konanie žalovaného, ktorý v konaní Okresného súdu Košice II sp. zn. 8T/108/2012 bol právoplatne uznaný za vinného z trestného činu podvodu voči žalobcovi a odsúdený, a spornou zostala otázka zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú žalobcovi a v tej súvislosti zistenie, aké boli vzájomné dohody medzi žalovanými ohľadom kúpy motorového vozidla, aká bola vôľa žalovanej, a či vyjadrovalo jej vôľu splnomocnenie zo dňa 24.1.2007.

6.2. Zo zistenia, že žalovaná splnomocnením zo dňa 24.1.2007 splnomocnila žalovaného, aby žalovanú v plnom rozsahu zastupoval a vykonával všetky potrebné právne úkony spojené s prevádzkou, predajom, prevodom, zmenami v evidencii a prevzatím finančných prostriedkov týkajúcich sa motorového vozidla J. XXX E. značky ChryslerNeon červenej farby, VIN 1C3ESN7A9WD513619, podpis na plnej moci osvedčovala notárka Jozefína Atanášová pod poradovým číslom 0640096/2007, súd prvej inštancie vyvodil, že takto koncipovanú plnú moc je potrebné považovať za zastúpenie podľa § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pri právnom úkone sa možno dať zastúpiť fyzickou alebo právnickou osobou, pričom v splnomocnení sa musí uviesť rozsah splnomocneného oprávnenia.

6.3. Zo zistenia, že v splnomocnení zo dňa 24.1.2007 je vymedzený rozsah splnomocnenia vyjadrením, aby žalovaný žalovanú „v plnom rozsahu zastupoval a vykonával všetky potrebné právne úkony spojené s prevádzkou, predajom, prevodom, zmenami v evidencii a prevzatím finančných prostriedkov týkajúcich sa nižšie uvedeného motorového vozidla J. XXX E. značky ChryslerNeon červenej farby, VIN 1C3ESN7A9WD513619“, z tvrdenia žalovanej pred súdom, že nedala žalovanému splnomocnenie na predaj motorového vozidla s michalovskou poznávacou značkou, ale na predaj motorového vozidla s košickou poznávacou značkou, a teda že úmyslom žalovanej a vôľou bolo predat' motorové vozidlo a že žalovaná sa spoliehala na svojho otca, ktorý takýto postup so žalovaným dohodol, lebo žalovaný mal tvrdiť, že dôjde k prepisu vozidla na jeho osobu a že na seba prevezme aj záväzky zo zmlúv, ktoré podpísala, a taktiež zo svedeckej výpovede otca žalovanej S. N., že v mene dcéry sa so žalovaným dohodol, že žalovaný prevedie auto na seba, ale nevedel, že auto je vo vlastníctve leasingovej spoločnosti, prvoinštančný súd usúdil, že splnomocnenie zo dňa 24.1.2007 vyjadrovalo vôľu žalovanej a jej cieľom podľa zhodnej výpovede žalovanej a jej otca bolo previesť vlastnícke právo k motorovému vozidlu zo žalovanej na žalovaného.

6.4. Z uvedeného súd uzavrel, že žalovaná udelila plnú moc s rozsiahlymi oprávneniami pre splnomocnenca, okrem iného aj na predaj motorového vozidla, napriek tomu, že žalovaná musela vedieť, že nie je jeho vlastníčkou, a preto je potrebné plnú moc žalovanej zo dňa 24.1.2007 považovať za absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaná v rozpore s ustanovením § 123 Občianskeho zákonníka nakladala s vecou, ktorá jej nepatrí. V tomto kontexte súd poukázal aj na výpoveď žalovanej pred vyšetrovateľom, že na povinnosť zaevidovať motorové vozidlo ju upozornila aj leasingová spoločnosť, teda žalovaná o tejto povinnosti vedela a z upozornenia leasingovej spoločnosti takto žalovaná musela vedieť, že motorové vozidlo patrí leasingovej spoločnosti a napriek tejto vedomosti žalovaná udelila plnú moc žalovanému dňa 24.1.2007 v rozsahu, ktorým umožnila žalovanému zapísať žalovanú ako vlastníčku motorového vozidla v Michalovciach a následne uzavrieť kúpnu zmluvu na motorové vozidlo so žalobcom. Súd preto potom ako absolútne neplatné vyhodnotil všetky právne úkony týkajúce sa motorového vozidla patriaceho leasingovej spoločnosti vykonané po udelení plnej moci žalovanou zo dňa 24.1.2007: zápis vlastníckeho práva k motorovému vozidlu z pani H. na žalovanú vykonanú dopravným inšpektorátom v Michalovciach dňa 12.2.2007, uzavretie ústnej kúpnej zmluvy medzi žalovanou a žalobcom o predaji motorového vozidla ChryslerNeon, a to bez ohľadu na to, či plná moc predložená žalobcovi žalovaným ku kúpnej zmluve bola žalovaným sfaľšovaná,

pretože neplatnosť plnej moci zo dňa 24.1.2007 zakladala neplatnosť aj na ňu nadväzujúcich právnych úkonov.

6.5. Obranu žalovanej založenú na tvrdení, že je vylúčená jej zodpovednosť za škodu z dôvodu, že žalovanému udelila plnú moc iba na predaj motorového vozidla s košickou a nie michalovskou značkou, súd prvej inštancie vyhodnotil ako nedôvodnú, odkazom na vyjadrenie notárky, ktorá overovala podpis žalovanej na splnomocnení, že dňa 24.1.2012 overovala podpis žalovanej na dvoch splnomocneniach pre žalovaného, ale na motorové vozidlo s ŠPZ J. XXX E. a z toho dôvodu súd považoval za nadbytočný aj návrh žalovanej na dokazovanie, aby bolo preukázané, že bola falšovaná plná moc, na ktorej je uvedená ŠPZ K. XXX D.. Dodal, že oprava evidenčného čísla je zrejme aj voľným pohľadom, a keďže ŠPZ K. XXX D. bola podľa evidencie vozidiel pridelená dňa 12.2.2007, nemohla byť uvedená na splnomocnení zo dňa 24.1.2007.

6.6. Zo skutočnosti, že žalovaná udelila dňa 24.1.2007 žalovanému K. D. splnomocnenie, ktoré umožnilo jeho ďalšie protiprávne konanie, ktorého predmet bol zrejme uvedením VIN čísla, farby auta a značky, súd prvej inštancie vyvodil záver, že základom zodpovednosti žalovanej za škodu žalobcu je aj porušenie prevenčnej povinnosti žalovanou, ustanovenej v § 415 Občianskeho zákonníka, a to bez ohľadu na to, aká ŠPZ bola na splnomocnení, čo zakladá jej zodpovednosť podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, lebo žalovaná splnomocnila žalovaného, aby ju v plnom rozsahu zastupoval a vykonával všetky potrebné právne úkony spojené s prevádzkou, predajom, prevodom, zmenami v evidencii a prevzatím finančných prostriedkov týkajúcich sa motorového vozidla J. XXX E. značky Chrysler Neon červenej farby, VIN 1C3ESN7A9WD513619 a žalovaná tak urobila napriek tomu, že musela vedieť, že vozidlo je majetkom leasingovej spoločnosti, pretože o tom svedčí obsah zmlúv, ktoré žalovaná u sprostredkovateľa podpísala. V tomto kontexte súd neuznal obranu žalovanej, že chcela „mať od D. pokoj“ a že sa jej vyhrážal, že v opačnom prípade bude mať problémy, pretože auto je písané na ňu, resp. že obsah splnomocnenia nepoznala.

6.7. Doplnil, že tak široko koncipovanou plnou mocou žalovaná dala žalovanému neobmedzený priestor pre nakladanie s motorovým vozidlom, ktoré jej nepatrilo. Majúc za nepreukázané, že by žalovaná mala úmysel poškodiť práve žalobcu, konanie žalovanej súd kvalifikoval vo vzťahu k § 415 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako nevedomú nedbanlivosť, dôvodiac, že ak žalovaná uzavrela leasingovú zmluvu, vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery mala vedieť, že žalovanému udeľuje plnú moc na nakladanie s vecou, ktorá jej nepatrí, a tým môže spôsobiť škodu, hoci žalovaná nemala úmysel poškodiť priamo žalobcu, avšak v rámci prevenčnej povinnosti počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám, sa od konajúcej osoby vyžaduje, aby zachovala maximálnu možnú mieru opatrnosti, ktorú možno od nej vzhľadom na okolnosti vyžadovať.

6.8. Súd nezistil žiadne dôvody pre aplikáciu § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že žalovaná porušila povinnosť vyplývajúcu zo zákona, keď s cudzou vecou nakladala ako s vlastnou a zároveň nesplnila povinnosť vyplývajúcu jej zo zmluvy uzavretej s leasingovou spoločnosťou, a to zaevidovať motorové vozidlo do evidencie motorových vozidiel, kde ako vlastníka mala byť zapísaná leasingová spoločnosť a ako držiteľka žalovaná, nesplnením tejto povinnosti zo zmluvy umožnila žalované konanie, ktoré viedlo k vzniku škody na úkor žalobcu, pričom z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by sa na vzniku škody podieľali aj iné osoby, vrátane samotného žalobcu, ktorý pri uzatváraní kúpnej zmluvy v dobrej viere vychádzal z evidencie motorových vozidiel Dopravného inšpektorátu v Michalovciach, vrátane technického preukazu, podľa ktorých motorové vozidlo značky Chrysler Neon s ŠPZ K. XXX D. bolo vo vlastníctve žalovanej a oprávnenie nakladať s vozidlom v mene žalovanej žalobcovi preukázal žalovaný plnou mocou zo dňa 24.1.2017. Podľa názoru súdu tak žalobca zachoval dostatočnú mieru opatrnosti pri uzatváraní kúpnej zmluvy a nemohol zo žiadnych iných okolností predpokladať, že zápisy v evidencii motorových vozidiel nezodpovedajú skutočnosti a žalobca nemôže niesť ani zodpovednosť za to, že žalovaná nepostupovala pri evidovaní motorového vozidla tak, ako jej ukladala zmluva.

6.9. Obranu žalovanej založenú na tvrdení, že žalovaná nemala úmysel žiadne auto kupovať ani predávať, neuzavrela žiadnu zmluvu a že boli zneužitie jej osobné údaje, kvôli čomu aj podávala trestné oznámenie, súd prvej inštancie vyhodnotil ako neopodstatnenú. Tvrdenie žalovanej, že nemala úmysel žiadne auto kupovať, mal súd za vyvrátené výpoveďami: (a) svedkov manželov H., ktorí zhodne vypovedali, že žalovaná si bola u nich obzrieť motorové vozidlo aj so žalovaným a dokonca si ho bola prezrieť aj v autobazári, (b) žalobcu a svedkyne J., ktorí vypovedali, že žalovaný K. D. sa mal vyjadrovať

v tom zmysle, že auto je síce pre neho, ale bude evidované na meno žalovanej N. N., z čoho súd prvej inštancie usúdil, že žalovaná musela byť minimálne informovaná o tom, že vozidlo Chrysler Neon bude predmetom kúpy a že žalovaná bude vystupovať ako kupujúca, a o tom, že s takýmto postupom žalovaná súhlasila, svedčí následné uzavretie zmlúv s leasingovou spoločnosťou, ktoré žalovaná podpísala, čo potvrdili výsledky znaleckého dokazovania v trestnom konaní a tiež výpovede svedkyne H. a svedka K., ktorí boli pri podpise zmlúv a potvrdili, že zmluvy žalovaná podpísala.

6.10. Súd neprihliadol ani k obrane žalovanej založenej na tvrdení, že zaplatila splátku za úver na nátlak banky, s odôvodnením, že vyžadovanie plnenia zo zmluvy, ktorú žalovaná uzavrela, nie je možné považovať za nátlak a je právom veriteľa plnenia sa domáhať.

6.11. Súd prvej inštancie posudzoval aj obranu žalovanej založenú na tvrdení, že vzhľadom na svoje zdravotné problémy žalovaná nevedela, čo podpisuje, že žalovaná sa dostáva do stavu, keď nie je schopná riadne vnímať okolie a posúdiť svoje správanie, že nič nepodpisovala, resp. bola dezorientovaná a podpisovala zmluvy iba ako svedok, a to i z hľadiska náležitostí právneho úkonu podľa § 37 Občianskeho zákonníka. Uzavrel, že žalovaná podpísala leasingovú zmluvu, úverovú zmluvu, poisťovnú zmluvu a zmluvu o zabezpečovacom prevode práva, čo potvrdili znalecké posudky vykonané v rámci trestného konania, znalecký posudok vylúčil tiež nespôsobilosť žalovanej vykonať tieto právne úkony pre tvrdenú dezorientáciu žalovanej pre zdravotné problémy, teda žalovaná bola v čase ich uzavretia na takéto úkony (návšteva manželov H., návšteva Frapexu, následné podpísanie zmlúv v tejto firme, napísanie splnomocnenia, návšteva notárky) spôsobilá. Súd preto neuveril ani tejto obrane žalovanej, pričom každý právny úkon, s ktorým by bola spojená osobná zodpovednosť žalovanej, zdôvodňovala žalovaná dezorientáciou kvôli zdravotnému stavu, ktorú netvrdili ani vypočutí svedkovia, svedok H. vypovedal, že pri podpise zmlúv žalovaná pôsobila normálne a nevykazovala znaky nejakého poruchového správania a znalecký posudok dezorientáciu žalovanej vylúčil. Súd nezistil, že by žalovaná konala pod nátlakom inej osoby alebo aby jej v tejto súvislosti bolo vyhrázané.

6.12. Majúc vykonaným dokazovaním za preukázanú aj príčinnú súvislosť medzi konaním žalovaných a škodou vzniknutou žalobcovi, keď dôsledkom protiprávných úkonov žalovaných bolo odobratie motorového vozidla žalobcovi orgánmi polície, ktoré nadobudol na základe neplatnej kúpnej zmluvy, vychádzajúc z medzi stranami nespornej výšky škody 30.000,- eur, a to že kúpna cena vozidla Neon Chrysler v sume 90.000,- eur bola započítaná na cenu motorového vozidla Ford Escord v sume 60.000,- eur pôvodne patriaceho žalobcovi, a žalobca doplatil zvyšok kúpnej ceny 30.000,- eur, ktorá predstavuje škodu uplatnenú v tomto konaní, súd prvej inštancie uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi škodu 2.987,45 eur spolu s úrokom z omeškania 8,5 % ročne od 3.10.2008 do jej zaplatenia, nakoľko žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie sumy 2.987,45 eur listom zo dňa 23.9.2008 a poskytol jej lehotu na plnenie 7 dní, ktorá uplynula 2.10.2008 a žalovaní sú tak od 3.10.2008 v omeškaní s plnením záväzku (§ 563 Občianskeho zákonníka).

6.13. Nakoniec súd prvej inštancie uviedol, že považoval za potrebné pokračovať v konaní, ktoré bolo právoplatne prerušené, majúc zo správ Okresného súdu Košice II za zrejmé, že trestné konanie vedené pod sp.zn. 8T/102/2012 nebude vo vzťahu k žalovanej právoplatne ukončené ani do ukončenia výkonu trestu žalovaného dňa 16.12.2021 a pokiaľ žalovaná podaním zo dňa 26.6.2019 navrhla v konaní ako dôkaz zabezpečiť originály plných mocí z 24.1.2007 a zabezpečiť informácie o výsledku vyšetrovania R.. A., súd sa s existenciou plných mocí a ich hodnotením pre toto konanie, aj vzhľadom na tvrdenú manipuláciu, vysporiadal v odôvodnení rozsudku a zabezpečenie ich originálov vzhľadom na vyššie uvedené nepovažoval za potrebné. Doplnil, že úlohou súdu v tomto konaní nie je preukazovať nevinu žalovanej v trestnom konaní, ale posúdiť jej zodpovednosť vo vzťahu k žalobcovi podľa predpisov občianskeho práva a ani prípadný oslobodzujúci rozsudok vo vzťahu ku skutkovej podstate trestného činu nemôže byť jediným dôvodom na vylúčenie žalovanej zo zodpovednosti podľa predpisov občianskeho práva v súdnej veci.

7. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že ich priznal žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech a na ich úhradu zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne s tým, že podľa § 262 ods. 2 CSP o výške trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením vyšší súdny úradník.

8. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaná z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g), a h) CSP. Žiadala zmeniť rozsudok, žalobu voči nej v celom rozsahu zamietnuť a priznať žalovanej voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania, eventuálne aby odvolací súd zrušil rozsudok z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g) a h) CSP a v zmysle § 390 CSP sám vykonal doplnenie dokazovania a vo veci rozhodol a žalobu voči žalovanej zamietol. V prílohe odvolania žalovaná predložila o.i. návrh na odročenie pojednávania zo dňa 13.8.2019, lekárske potvrdenie z 19.9.2008 (ako príloha č. 3), predžalobná výzva, vyjadrenie k odporu, námietka zaujatosti sudkyne z 11.9.2019, 16.10.2019, plná moc predávajúceho z 24.1.2007, žiadosť o sprístupnenie informácie z 24.5.2019, rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T/127/2011, zápisnica o trestnom oznámení a jej doplnenie, návrh na zabezpečenie dôkazu súdom z 22.6.2019, potvrdenie o práceneschopnosti z 18.6.2019, žiadosť o odročenie pojednávania z 29.6.2019, vyjadrenie z 20.7.2019, 2 ks CD nosič, vyjadrenie z 31.8.2019 (č.l. 744 až 821 súdneho spisu).

8.1. Žalovaná v odvolaní súdu prvej inštancie vytkla, že porušil jej ústavné právo vlastníť majetok v čl. 20 ods. 1 ústavy, základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru a právo na ochranu majetku, ako aj základné princípy zakotvené v čl. 1, čl. 2, čl. 3, čl. 5, čl. 6, čl. 7, čl. 8, 9, čl. 10, čl. 11, čl. 12, čl. 13, čl. 15, čl. 16 a čl. 17 CSP, označiac oba napadnuté výroky rozsudku za nespravodlivé, likvidačné a priečiace sa dobrým mravom.

8.2. Namietla, že súd pokračoval v konaní napriek tomu, že toto bolo právoplatne prerušené do právoplatného ukončenia trestnej veci 8T/105/2012 Okresného súdu Košice II, čo potvrdil Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 5Co/860/2014 zo dňa 12.8.2015, že súd vyhlásil rozsudok dňa 16.9.2019 v neprítomnosti žalovanej, hoci sa žalovaná z neúčasti na pojednávaní riadne ospravedlnila a žiadala pojednávanie odročiť návrhom zo dňa 13.8.2019, že dňa 13.10.2019 doručila Okresnému súdu Michalovce námietku zaujatosti sudkyne, sťažnosť na prietahy, sťažnosť na dôstojnosť vedenia konania, a sudkyňa dňa 16.9.2019 vyhlásila rozsudok, čím porušila § 57 CSP, a preto je rozsudok nezákonný a neplatný.

8.3. Súdu prvej inštancie žalovaná vytkla, že vo vzťahu ku konaniu, ktoré prebehlo dňa 1.7.2019, došlo k porušeniu § 183 ods. 4 CSP, a tým k porušeniu aj vo vzťahu k § 365 ods. 1 písm. b) CSP, lebo súd písomnú informáciu o neakceptácii ospravedlnenia Slovenskou poštou doručil žalovanej deň po termíne vytýčeného konania 2.7.2019, a navyše súd v neprítomnosti žalovanej vykonal výsluch žalovaného, bez súhlasu a v neprítomnosti žalovanej, odignoroval aj podanie žalovanej zo dňa 22.6.2019 a jeho doplnenie zo dňa 26.9.2019 a nesúhlas s konaním v neprítomnosti žalovanej. Súdu prvej inštancie žalovaná vytkla i to, že pred vydaním uznesenia o ukončení dokazovania nebola informovaná o tom, že dokazovanie bude ukončené a do dnešného dňa toto uznesenie žalovaná „nevidela“.

8.4. Podľa názoru žalovanej je napadnutý rozsudok založený na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom, lebo súd na rozpory, na ktoré upozornila po vypočutí zvukového záznamu z konania zo dňa 1.7.2019 v písomnom vyjadrení zo dňa 31.8.2019 upozornila a na námietku zaujatosti zo dňa 11.9.2019, doručení elektronickou formou dňa 13.9.2019, súd reagoval predčasným vydaním napadnutého rozsudku, hoci navrhla súdu vykonať konfrontáciu so žalovaným s možnosťou klásť žalovanému otázky a tiež dokazovanie na origináloch listín, čím došlo k porušeniu práva žalovanej na prístup k informáciám a na spravodlivý proces a odmietnutiu spravodlivosti.

8.5. Za pochybnosť o nezaujatosti sudkyne a dôvod na jej vylúčenie z prejednávanej veci žalovaná označila obsah odôvodnenia v bode 55 rozsudku, s ktorým žalovaná v odvolaní vyjadrila nesúhlas a skutočnosť, že sudkyňa pokračovala v prerušenom konaní.

8.6. Namietla, že súd prvej inštancie v konaní sp. zn. 19C/44/2019 „prevzal znalecký posudok z odboru písomoznalectvo č. 374/2009 zo dňa 9.12.2009“.

8.7. Za nezákonný a v rozpore s právom žalovanej na spravodlivý proces žalovaná označila „spôsob získavania listinných dôkazov sudkyňou, ktorý prebiehal podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku na sfalšovaných plnomocenstvách (listinných dôkazoch)“ a poukazom na čl. 6 ods. 1 dohovoru, nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 62/99, II. ÚS 48/97, tiež postup súdu, keď v konaní dňa 1.7.2019 „verejne prejednal môj zdravotný stav, v mojej neprítomnosti a bez toho, aby som mohla žiadať o vylúčenie verejnosti na tento úkon, alebo aspoň namietat tento dôkaz, či vyjadrovať sa k nemu“.

8.9. Namietla, že súd v danej veci prevzal znalecký posudok z odboru písmoznalectvo č. 374/2009 zo dňa 9. decembra 2009, tvrdiac pritom, že zistila, že nebol v trestnom konaní získaný a vykonaný subjektom k tomu oprávneným, ale v inom trestnom konaní, netýka sa bezprostredne predmetu dokazovania v danom procese, a žalovaná nemohla v trestnom konaní tento dôkaz namietat', čím bola ukrátená na procesných právach podľa TrP, práve na obhajobu a spravodlivý proces, a to bez ohľadu na to, či so závermi žalovaná súhlasí alebo nie.

8.10. Zhrnúc svoju skutkovú a právnu argumentáciu v priebehu sporu na súdne prvej inštancie (body 1 až 6, str. 13 až 15 odvolania), vrátane okolností predchádzajúce podaniu žaloby, žalovaná súdu prvej inštancie vytkla, že sa stotožnil s argumentáciou žalobcu, s ktorou nemožno súhlasiť a zopakovala, že spor je vykonštruovaný, postavený na sfaľovaných dôkazoch a jedinej účelovej výpovedi žalovaného, ktorý v konaní klame, o čom svedčia dôkazy získané žalovanou na základe šetrenia vo veci, v čase prerušenia konania, ktoré súdu predložila, o.i. písomným podaním zo dňa 31.8.2019, a aj prepis výpovede žalobcu v trestnom konaní zo dňa 3.10.2018, ktorý žalovaná v prílohe odvolania pripojila, a ktoré potvrdzujú neexistenciu plnej moci predávajúceho zo dňa 24.1.2007, ktorou sa mal žalovaný preukazovať počas uzatvárania dohody so žalobcom, a teda v čase, kedy dal žalovaný predmetné vozidlo do užívania J., ktorí užívali vozidlo len s „michalovskou ŠPZ“, žalovaný žalovanej ako držiteľovi vozidla, toto vozidlo fyzicky nevydal, lebo do prepisu na osobu žalovanej sa na ňom vozil spolu s J. a žalovaný vôbec nevykonával príkazy žalovanej, ale spôsobil žalobcovi škodu tým, že bez vedomia žalovanej, na základe plnej moci, ktorú žalovaná neudelila, vozidlo predal.

8.11. Žalovaná citovala znenie § 415, § 420 ods. 1 a 3, § 424, § 489, § 438, § 42 Občianskeho zákonníka a znovu podčiarkla, že sa považuje za nevinnú a nezodpovednú za škodu, ktorá mala žalobcovi vzniknúť. Spochybňovala hodnotenie vykonaných dôkazov súdom a súdom prijaté závery. Podčiarkla, že dňa 24.1.2007 vydala splnomocnenie iba na prepis a na základe tohto splnomocnenia nebolo možné predmetné vozidlo odpredať, že do 12.2.2007 v osvedčení o evidencii predmetného vozidla nebola zapísaná ako vlastníka a žalovaný splnomocnenie na prepis vozidla J. XXX E., ktoré dňa 24.1.2007 žalovaná vydala, nikdy nepoužil. Súdu vytkla, že „splnomocnenie na prepis“ zo dňa 24.1.2007, doložka osvedčenia pravosti podpisu pod poradovým číslom 0/64096/2007. Zdôraznila, že notár nikdy neoveruje pravosť predloženého prvopisu (originálnej listiny), t.j. či listina nie je sfaľovaná alebo pozmenená, zmanipulovaná.

8.12. Namietla ďalej, že súd sa neriadil pokynom odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení, nesprávne zistil skutkový stav a nesprávne právne vec posúdil. Žalovaná súdu prvej inštancie vytkla, že sa dôsledne nevysporiadal s otázkou príčinnej súvislosti medzi žalovanou vystaveným „splnomocnením na prepis“ vozidla a škodou, ktorá vznikla jeho predajom žalobcovi., a ktoré nebolo použité pri prepise, ako i že sa nevysporiadal s tým ,kto vozidlo zapísal do evidencie a kto žalovanú zaevidoval ako držiteľa (4.12.2006), pričom „v tomto osvedčení je nesprávne zapísaná moja adresa“, že súd nevysvetlil, prečo žalovaná nemôže vydať „splnomocnenie na prepis“ vozidla, keď navyše tento vykonať musela v zmysle „všeobecných zmluvných podmienok“, a tiež že súd v rozsudku „značne modifikuje“ obranné argumenty žalovanej a uvádza nepravdu na strane 16 v bode 38, na strane 17 v bode 39, na strane 20 v bode 48, na strane 21 v bode 50. Na tomto mieste žalovaná znovu akcentovala, že vozidlo nikdy nechcela predat', lebo mala záujem iba o „prepis na D.“, o čom „banka vedela, a to s tým, že prevezme záväzky“.

8.13. Žalovaná namietla, že rozsudok je nepreskúmateľný. Súdu najmä vytkla, že, sa v odôvodnení rozsudku nijako nevysporiadal s podstatnou skutočnosťou, že žalobca klame, že neužíval motorové vozidlo s košickou ŠPZ, ale že mu bolo dané do užívania s michalovskou ŠPZ, že nevedel, že žalovaná nie je vlastníkom vozidla, ani nevysvetlil, ako je možné, že žalovaná predáva auto, ktorého nie je vlastníkom a ako je možné, že žalobca žiada náhradu škody v súvislosti s tým, že polícia mu odobrala vozidlo, keď podľa vyjadrenia žalobcu je predmetné vozidlo zaevidované na jeho osobu, a „našťastie ho polícia žalobcovi odňala“, a preto za odporujúce dobrým mravom žalovaná považuje „vyžadovať plnenie za tovar, ktorý nemá“, s čím sa súd nevysporiadal. A neprihliadol na skutočnosť, že nie odsúdená za trestný čin a napriek tomu, že je viazaný rozhodnutím trestného súdu o tom, že bol spáchaný trestný čin, pokračoval v prerušenom konaní a ústavne neakceptovateľným spôsobom hodnotením procesne neprijateľných dôkazov priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu škody, čím súd porušil aj právo žalovanej na súdnu ochranu. Predložiac hodnotenie vykonaných dôkazov na súde prvej inštancie i v prebiehajúcom trestnom konaní, za bezvýznamný žalovaná označila úsudok súdu, že žalobca nemohol

vedieť, že plná moc, na základe ktorej žalobca kúpil auto (ŠPZ K. XXXBS) je viditeľne sfaľšovaná, pričom zdôraznila, že v spise sa nenachádza „splnomocnenie na prepis motorového vozidla pre K. D., ktoré dňa 24.1.2007 u notárky Atanásovej (č. Overovacej doložky O/64096/2007) vydala“ a ktoré žalovaný nikdy nepoužil. Podľa názoru žalovanej, „plná moc na prepis, ktorú vydala“, bola navyše aj v súlade so všeobecnými zmluvnými podmienkami, ktoré žalovanú „oprávňovali aj na prevod vlastníckeho práva s vedomím banky“, pričom žalovaná citovala zo všeobecných zmluvných podmienok k zmluve o spotrebnom úvere, čl. IV. ods. 1, písm. a), podľa ktorého „veriteľ poskytne spotrebný úver uvedený v zmluve po riadnom uzatvorení zmluvy a po splnení nasledujúcich podmienok: uzavretie kúpnej zmluvy, na základe ktorej dlžník predmet financovania do vlastníctva...“.

8.14. Žalovaná v odvolaní taktiež tvrdila, že má pochybnosti o nezaujatosti vec prejednávajúcej sudkyne, ktorá „nezákonne procesne postupovala“, lebo „konala hrubo nezákonným procesným postupom“, čo zakladá pochybnosti o jej nestrannosti a spôsobilosti spravodlivo a objektívne postupovať pri rozhodovaní danej veci a je dôvodom na vylúčenie sudkyne pre jej pomer k veci.

8.15. Podľa názoru žalovanej je potrebné zrušiť rozsudok, dôkazy opakovať, vykonať ďalšie dôkazy a odznova vykonať dokazovanie „na origináloch listín“, „zvlášť na „splnomocnení na prepis predmetného vozidla“, aby boli zachované všetky hmotné a procesné práva žalovanej, a následne novým rozhodnutím žalobu žalobcu voči žalovanej v celom rozsahu zamietnuť a uložiť žalobcovi nahradiť žalovanej trovy konania.

9. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej označil odvolanie žalovanej za nedôvodné a navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny a priznať žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Podčiarkol, že v dôsledku procesného postupu žalovanej, ktorá opakovane podáva na sudcov sťažnosti a námietky zaujatosti v civilnom aj v trestnom konaní, bez viny súdu trvá predmetné konanie viac ako 10 rokov. Podľa názoru žalobca žalovaná koná účelovo, svoje podania prispôbuje a aktualizuje vývoju sporu a nedôvodne namieta porušenie práva na spravodlivý proces. Akcentoval, že žalovaná počas konania niekoľkokrát modifikovala svoju procesnú obranu a v odvolaní uvádza opäť nové a doteraz neprezentované skutočnosti. Akcentoval, že podľa bodu 54 odvolania žalovaná sa cíti zodpovedná za vystavenie splnomocnenia na prepis predmetného motorového vozidla a uvádza, že tento úkon chcela vykonať, čím tak opäť mení svoju procesnú obranu. V tejto súvislosti žalobca pripomenul, že v rámci predchádzajúcej procesnej obrany žalovaná tvrdila, že si vôbec nepamätá, aké dokumenty podpisovala, že konala pod vplyvom hypoglykémie atď. Na námietku žalovanej v bode 53 odvolania, že sa nemohla vyjadriť k predloženému dôkazu, vzniesť námietky a požiadať o vylúčenie verejnosti, žalobca tvrdil, že žiadna verejnosť sa na pojednávaní nenachádzala, čo vyplýva zo zápisnice o predmetnom pojednávaní. Všetky procesné podmienky, aby bolo možné pojednávanie realizovať, boli splnené a nedošlo k porušeniu práv žalovanej.

10. Žalovaná v replike na vyjadrenie žalobcu k jej odvolaniu zotrvávajúc na svojom odvolaní, s argumentáciou žalobcu vyjadrila nesúhlas. Podľa názoru žalovanej je to naopak žalobca, ktorý neodstránením rozporov umelo a úmyselne predlžuje civilné aj trestné konanie a snaží sa zakryť svoju vlastnú protiprávnu činnosť.

11. Zákonná sudkyňa JUDr. Agáta Štefanovičová v písomnom vyjadrení k žalovanou vnesenej námietke zaujatosti zo dňa 16.6.2020 (č.l. 871 súdneho spisu) uviedla, že nemá žiaden vzťah k stranám sporu a ani k právnym zástupcom a nemá žiadny záujem ani na výsledku konania. Zdôraznila, že žalovaná v námietke namietla procesný postup sudcu v konaní, a preto sa na námietku žalovanej nemá prihliadať, pričom ak žalovaná tvrdila, že zaujatosť sudkyne pre pomer k veci má preukazovať zvukový záznam z pojednávania, nevie sa vyjadriť, ktoré časti pojednávania by jej pomer k veci mali preukazovať. Doplnila, že žalovaná na predvolania súdu nereaguje a žiada o odročovanie pojednávania, žalovaná sa nedostavila ani na pojednávanie určené na deň 16.9.2019 napriek tomu, že o tomto termíne bola informovaná, pretože dňa 14.8.2019 znovu žiadala o odročenie pojednávania z dôvodov, ktoré nebolo možné akceptovať.

21. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie je prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu danom § 379 a § 380 CSP a z hľadísk

žalobkyňou uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

22. Žalobkyňa vo svojom odvolaní neuviedla žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by pre ňu privodili priaznivé rozhodnutie. Skutočnosti uvedené žalovanou v odvolaní neumožňujú prijať iné závery a nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozsudku. Vo svojom odvolaní žalovaná v podstate argumentuje skutočnosťami uvádzanými už v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré boli predmetom dokazovania a s ktorými sa súd prvej inštancie aj náležite pri rozhodovaní vo veci vysporiadal. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci, než ako rozhodol súd prvej inštancie.

23. Rozsudku súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani to, že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplynuli, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185 a nasl. CSP, alebo že by súd prvej inštancie na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo že by použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil, ak žalobe žalobcu vo vzťahu k žalovanej vyhovel.

24. Rozsudok je vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

25. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

26. V danom prípade k zmene skutkového ani právneho stavu počas odvolacieho konania nedošlo, preto odvolací súd na skutkové zistenia a na právne normy, ktoré použil súd prvej inštancie odkazuje, rovnako ako i na správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP), a preto len na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalovanej, so zreteľom na to, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá a ani nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie námietky, ktoré majú podstatný význam pre rozhodnutie o danom opravnom prostriedku, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa v rámci konania o opravnom prostriedku preskúmavalo (por. napr. IV. ÚS 350/2014, IV. ÚS 4/2013, IV. ÚS 124/2011, II. ÚS 127/07), odvolací súd dodáva nasledovné:

27. Pokiaľ žalovaná v odvolaní (opakovane) vzniesla námietku zaujatosti vec prejednávajúcej sudkyne, založiac túto na namietaní procesného postupu sudkyne, odvolací súd dospel k záveru, že na prihladenie k takto (opakovane) uplatnenej námietke nie sú dané dôvody, a to so zreteľom na to, že v zmysle ustanovenia § 49 ods. 3 CSP, podľa ktorého dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti, a v súlade s ustanovením § 53 ods. 3 CSP, podľa ktorého ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Zároveň Krajský súd v Košiciach pri posudzovaní dôvodnosti žalobcom vznesenej námietky zaujatosti zákonnej sudkyne, v súlade s § 54 ods. 2 CSP posudzoval opodstatnenosť vznesenej námietky zaujatosti aj z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci, a to podľa ustanovenia § 49 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, k ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti, a dospel k záveru, že v danom spore existencia niektorej z okolností, relevantných z vyššie uvedených hľadísk, nebola zistená.

27.1. Odvolací súd na tomto mieste pripomína, že rozhodujúce nie je subjektívne stanovisko sporovej strany (v danom prípade žalovanej), ale existencia objektívnych skutočností, so zreteľom na ktoré môžu vzniknúť pochybnosti o nestrannosti sudcu. Obava z nedostatku nestrannosti sa totiž musí zakladať na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach, nakoľko túto nemožno chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť čo aj len tieň pochybností na nestrannosť sudcu, ho automaticky vylučuje ako sudcu nestranného. Existencia oprávnených pochybností závisí od posúdenia konkrétnych

okolností prípadu. Tzv. objektívna nestrannosť sa teda neposudzuje podľa subjektívneho postoja sudcu alebo sporových strán, ale podľa objektívnych skutočností (III. ÚS 158/08). Za objektívne teda nemožno považovať to, ako sa nestrannosť sudcu len subjektívne niekomu javí, ale to, či reálne neexistujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam o tom, že sudca určitým, nie nezaujatým vzťahom k veci disponuje. Aj pri zohľadnení teórie zdania môže byť totiž sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci iba v prípade, keď je celkom zjavné, že jeho vzťah k veci, k stranám sporu alebo k ich zástupcom dosahuje taký charakter a intenzitu, že aj napriek zákonom ustanovenej povinnosti nebude môcť rozhodovať nezávisle a nestranne. Sudcovia sú totižto vo všeobecnosti vylúčení z prejednávania a rozhodovania sporu len vtedy, ak so zreteľom na ich pomer k sporu, k stranám, k ich zástupcom a osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o ich nezaujatosti (§ 49 ods. 1 CSP).

27.2. Pokiaľ žalovaná tvrdila, že zákonná sudkyňa pri rozhodovaní veci postupovala procesne nesprávne a nezákonne, čím porušila právo žalovanej na súdnu ochranu, týmto tvrdeniam žalovanej nemožno priznať relevanciu z hľadiska ustanovenia § 49 ods. 1 CSP. Krajský súd v Košiciach z obsahu vyjadrenia zákonnej sudkyne a ani z obsahu spisu nezistil žiaden relevantný vzťah k prejednávanému sporu a ani žiaden vzťah sudkyne ku ktorejkoľvek strane, ani k zástupcom, ktorý by bol právne významný z aspektu § 49 ods. 1 CSP, a ktorý by založil danosť odvolacieho dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. c) CSP. Z obsahu vznesenej námietky v odvolaní možno vyvodíť, že žalovaná v podstate za dôvod vzbudzujúci jej pochybnosti o nezaujatosti sudcu označuje okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti. Tie však v zmysle § 49 ods. 3 CSP nie sú dôvodom na vylúčenie sudcu.

28. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu a odôvodnenia rozsudku dospel k záveru, že ani ostatné žalobkyňou uplatnené odvolacie dôvody nie sú v súdnej veci naplnené.

29. Rozsudku súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani to, že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplynuli, že by súd opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185 a nasl. CSP, ako žalobe vyhovel aj vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou.

30. V odôvodnení rozhodnutia prvoinštančného súdu nemá oporu ani tvrdenie žalovanej, že súd nesprávne postupoval, pretože riadne a vyčerpávajúco neodôvodnil svoje rozhodnutie. Napadnuté rozhodnutie nedostatkom riadneho odôvodnenia netrpí. Rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Prvoinštančný v odôvodnení svojho rozhodnutia totiž uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán v prejednávanom spore, výsledky vykonaného dokazovania a dostatočne zrozumiteľným a určitým spôsobom uviedol úvahy, ako dospel k záveru o vyhovení žalobe žalobcu voči žalovanej, a to s poukazom na zistený skutkový stav a právne predpisy, ktoré aplikoval. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, prečo súd neprisvedčil námietkam žalovanej a z akých právnych úvah vychádzal, zhodnotiac pritom žalobné všetky námietky, argumentáciu žalobcu i žalovanej v priebehu sporu, rešpektujúc klauzuly určujúce minimálnu mieru racionality a konzistencie skutkovej a právnej argumentácie, pričom tak žalobcovi, ako aj žalovanej vytvoril všetky procesné podmienky, aby v priebehu sporu uplatnili a realizovali svoje práva. V posudzovanej veci súd dostatočne ozrejmil myšlienkové pochody, ktoré ho viedli k posúdeniu základnej právnej otázky existencie zákonných predpokladov zodpovednosti žalovanej za škodu žalobcu, a preto jeho závery vyslovené v danej veci nemožno podľa názoru odvolacieho súdu kvalifikovať ako zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, ale ako také, ktoré sú v súlade s obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

31. Nepochybne právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 1 CSP patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu (por. napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 119/03-30, IV. ÚS 115/03) a jednoznačne vyplýva i z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Judikatúra tohto súdu ale nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, pretože špecifická odpoveď sa vyžaduje len na argument,

ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci (por. Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Súd je teda povinný uviesť dôvody pre svoje rozhodnutie, avšak táto povinnosť nemôže byť chápaná ako príkaz predložiť detailnú odpoveď na každý argument, ktorý strana sporu v konaní uvedie. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia totiž neznamená, že všeobecný súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07). Ako vyplýva z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že sa strana sporu s právnym názorom súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti súdneho rozhodnutia (por. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 188/06).

32. Žalovaná vo svojom odvolaní v súvislosti s tvrdením procesnej vady konania v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) CSP neopodstatnene namietala porušenie jej práva na spravodlivý súdny proces v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého každý má právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky a v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

32.1. Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces, nepatrí totiž právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97). Význam dôkazov a potrebnosť ich vykonania sú totiž otázky, ktorých posúdenie je zásadne v právomoci toho orgánu, ktorý rozhoduje o merite návrhu. Inými slovami, právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (por. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 52/03). Súd v civilnom sporovom konaní tak nie je viazaný návrhmi sporových strán na vykonanie dokazovania a nie je ani povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (§ 132 ods. 1 CSP, § 185 ods. 1 až 3 CSP), a nie sporových strán. Nevykonanie určitého dôkazu môže potom mať za následok len neúplnosť skutkových zistení (vedúcu prípadne k vydaniu nesprávneho rozhodnutia), nie však procesnú vadu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP (por. m.m. R 37/1993). Zo samej skutočnosti, že súd v priebehu konania nevykonal všetky navrhované dôkazy alebo vykonal iné dôkazy na zistenie skutkového stavu, alebo vykonané dôkazy vyhodnotil odlišne od predstavy strany sporu, nemožno preto bez ďalšieho vyvodiť, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane (v posudzovanom spore žalovanej), aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

32.2. Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces nepatrí ani právo strany sporu, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá strana sporu (por. napr. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03), nepatrí tam ani právo sporovej strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (por. napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04). Napokon právo na spravodlivý súdny proces neznamená právo na to, aby bola sporová strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (por. napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 50/04).

32.3. V súvislosti so žalovanou namietanými vadami v procesnom postupe súdu, odvolací súd poukazuje na stabilizovanú judikatúru ústavného súdu, podľa ktorej sa posudzuje spravodlivosť procesu ako celku (napr. m. m. II. ÚS 307/06), a preto k záveru o opodstatnenosti námietky porušenia práva na spravodlivý súdny proces s následkom zrušenia rozhodnutia z tohto dôvodu, môže dôjsť zásadne iba v prípadoch, ak nadriadený súd dospeje k názoru, že namietané a relevantné procesné pochybenia zo strany súdu umožňujú prijatie záveru, že proces ako celok bol nespravodlivý a vzhľadom na to aj jeho výsledok môže vyznievať ako nespravodlivý, avšak nie v prípadoch, keď zo strany súdu síce k určitému pochybeniu došlo, avšak jeho intenzita a existujúca príčinná súvislosť medzi namietaným porušením ústavou garantovaného práva a jeho dôsledkami na spravodlivosť procesu ako celku nemala podstatný dosah (m. m. IV. ÚS 320/2011).

32.4. Na tomto mieste odvolací súd zdôrazňuje, že nie každé porušenie Civilného sporového poriadku zo strany súdu má automaticky za následok porušenie ústavou garantovaného základného práva, v danom prípade predovšetkým základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. IV. ÚS 104/2012, I. ÚS 9/2013, IV. ÚS 629/2012, II. ÚS 372/2012, II. ÚS 373/2012), tak, ako sa domnieva žalovaná, nakoľko na základné právo na súdnu ochranu sa zásadne nazerá ako na právo „výsledkové“, to znamená, že sa posudzuje, či požiadavkám vyplývajúcim z obsahu tohto základného práva zodpovedá súdny proces ako celok, a skutočnosť, či napadnuté konanie ako celok je (bude) spravodlivé (por. m. m. III. ÚS 33/04, IV. ÚS 163/05, II. ÚS 307/06, II. ÚS 155/08).

33. Rešpektujúc viazanosť odvolacieho súdu žalovanou uplatnenými odvolacími dôvodmi, vrátane ich obsahového vymedzenia, súc limitovaný právnymi otázkami, ktoré žalovaná v odvolaní označila, resp. spochybnila, odvolací súd dospel k záveru, že žalovanej sa nepodarilo spochybniť vecnú správnosť napadnutých výrokov rozsudku ani námietkou nesprávneho právneho posúdenia veci.

33.1. Všeobecné predpoklady náhrady škody sú upravené v § 420 Občianskeho zákonníka. Sú nimi protiprávne konanie, škoda, predstavujúca majetkovú ujmu na strane poškodeného, a to v podobe škody skutočnej, či ušlého zisku (§ 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Jedným z nevyhnutných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu podľa Občianskeho zákonníka je existencia vzťahu príčinnej súvislosti medzi právnou skutočnosťou, za ktorú sa zodpovedá, a škodou, a to bez ohľadu na to, či ide o zodpovednosť založenú na princípe prezumovaného zavinenia (§ 420 Občianskeho zákonníka) alebo zodpovednosť bez zreteľa na zavinenie (§ 420a Občianskeho zákonníka). O vzťah príčinnej súvislosti sa jedná, ak vznikla škoda následkom protiprávneho úkonu škodcu, teda, ak je jeho konanie a škoda vo vzájomnom pomere príčiny a následku, teda ak je doložené, že nebyť protiprávneho úkonu, ku škode by nebolo došlo.

33.2. Príčinou škody môže byť len tá okolnosť, bez ktorej existencie by škodný následok nevznikol. Pritom nemusí ísť o príčinu jedinú, ale stačí, ak ide o jednu z príčin, ktorá sa podieľa na nepriaznivom následku, o ktorého odškodnenie ide, a to o príčinu podstatnú. Ak je príčin, ktoré z časového hľadiska pôsobia následne (ide o tzv. reťazec postupne nastupujúcich príčin a následkov), viac, musí byť ich vzťah k vzniku škody natoľko prepojený, že už z pôsobenia prvotnej príčiny možno dôvodne dovodzovať vecnú súvislosť so vznikom škodlivého následku. To platí bez ohľadu na to, či možno prípadne uvažovať i o zodpovednosti iného subjektu (v danom prípade žalovaného) v súvislosti s niektorou z ďalších príčin, ktoré mohli vyvolať škodlivý účinok, lebo povinnosť na náhradu škody voči osobe, ktorá za ňu zodpovedá, nie je vylúčená prípadnou spoluzodpovednosťou inej osoby (v danom prípade nesporne žalovaného).

33.3. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v skutkových okolnostiach súdenej veci v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu v jeho zrušujúcom uznesení, pri svojom rozhodovaní správne stanovil, medzi akými okolnosťami má byť existencia vzťahu príčiny a následku zisťovaná, správne posudzoval, či prípadne a ak áno, aké okolnosti sú spôsobilé tento vzťah vylúčiť. Súd vzal náležite na zreteľ, že právne relevantnými príčinami nemôžu byť ktorékoľvek faktické príčiny, ale je treba vyčleniť (izolovať) len tie príčiny, s ktorými právo spája vznik zodpovednosti (tzv. umelá izolácia javov), ktoré sú pre spôsobenie následkov významné a ktoré podľa všeobecnej skúsenosti majú spravidla za následok spôsobenie určitej škody (tzv. adekvátna príčinná súvislosť).

33.4. So zreteľom na to, že príčinná súvislosť, ako jeden z nevyhnutných predpokladov zodpovednosti za škodu, je daná len vtedy, ak je škoda podľa obvyklého (prirodzeného) chodu vecí i všeobecnej skúsenosti adekvátnym následkom protiprávneho úkonu či škodovej udalosti, a vezmúc na zreteľ i to, že základným kritériom, z ktorého vychádza teória adekvátnosti, je objektívna predvídateľnosť škodného následku, odvolací súd ako správny vyhodnotil postup súdu prvej inštancie, ak súd pri úvahe o predvídateľnosti vzniku škody súd posudzoval skutočnosti, ktoré sú (boli) v dobe posudzovaného (proti)právneho konania žalovanej do istej miery potenciálne. Súd otázku splnenia zákonných podmienok zodpovednosti žalovanej za škodu žalobcu posúdil správne.

33.5. Náležite pritom vychádzal z premisy, že každý následok má obvykle niekoľko vzájomne súvisiacich príčin a každá príčina môže mať niekoľko vzájomne súvisiacich následkov. Príčina jednej skutočnosti môže byť sama následkom inej príčiny. Prostredníctvom týchto kauzálnych väzieb sú vytvárané kauzálne reťazce. Východiskom zistenia právne relevantnej príčinnej súvislosti je nutné, aby skutočnosť, ktorá má

byť príčinou, bola nutne podmienkou ("condicio sine qua non") toho, že sa následok uskutočnil daným spôsobom, v danom čase a v danom mieste. Pre výsledok je príčinnou taká udalosť, ktorú si nemožno odmyslieť bez toho, aby nutne odpadol i sám výsledok (škoda).

33.6. V korelácii s uvedeným je odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie v jeho názore, že protiprávne konanie žalovanej sa v danom prípade zakladá na porušení povinnosti zo zmluvy (zmlúv), ktorú uzatvorila žalovaná s leasingovou spoločnosťou, na základe ktorých sa mala stať vlastníkom osobného motorového vozidla leasingová spoločnosť, a to až do doby, kým žalovaná nesplatí úver, poskytnutý žalovanej za účelom úhrady kúpnej ceny tohto motorového vozidla, spočívajúce v tom, že v zmysle § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pri právnom úkone sa možno dať zastúpiť fyzickou alebo právnickou osobou, splnomocniteľ udelí za týmto účelom plnomocenstvo splnomocnencovi, v ktorom sa musí uviesť rozsah splnomocnencovho oprávnenia, žalovaná udelila žalovanému dňa 24.1.2007 plnú moc, v ktorej vymedzila rozsah splnomocnenia vyjadrením, aby žalovaný žalovanú „v plnom rozsahu zastupoval a vykonával všetky potrebné právne úkony spojené s prevádzkou, predajom, prevodom, zmenami v evidencii a prevzatím finančných prostriedkov týkajúcich motorového vozidla značky Chrysler Neon červenej farby, VIN 1C3ESN7A9WD513619.

33.7. K predmetnej veci možno uviesť, že zo splnomocnenia jasne vyplýva, že žalovaná splnomocnila žalovaného na všetky právne úkony spojené s prevádzkou, predajom, prevodom, zmenami v evidencii a prevzatím finančných prostriedkov týkajúcich motorového vozidla značky Chrysler Neon červenej farby, VIN 1C3ESN7A9WD513619. Preto si nemožno odmyslieť plnú moc a následné uzavretie kúpnej zmluvy so žalobcom. Správne preto súd prvej inštancie uzavrel, že vypracovanie plnej moci bolo vo vzťahu k ujednanej kúpnej zmluve "condicio sine qua non". Túto otázku súd prvej inštancie vyriešil v súlade s teóriou ochranného účelu, ktorá je založená na tom, že zmluvná strana zodpovedá len za porušenie tých záujmov, ktorých ochrana bola účelom príslušnej zmluvy, pričom ohľadne ochranného účelu nie je rozhodné výslovné vyjadrenie zmluvných strán, ale to, či tieto záujmy ležia vecne v smere a v rámci zmluvou prevzatých povinností, správne vychádzajúc z konceptu objektívnej predvídateľnosti škodného následku z pohľadu tzv. optimálneho pozorovateľa, teda obvyklého chodu vecí.

33.8. Prvoinštančný súd v dôvodoch rozsudku v napadnutom rozsudku pritom dostatočne a konzistentne ozrejmil rad vzájomne súvisiacich príčin, vrátane kritérií, ktorými sa odlišujú právne podstatné príčiny od príčin právne nepodstatných a tieto správne aplikoval na daný prípad, ak usúdil, že samotná okolnosť - žalovanou uvádzaná ŠPZ motorového vozidla - michalovská/košická, je v tejto súvislosti irelevantná. Účelom, ku ktorému smerovala zmluva o zabezpečovacom prevode práva leasingovej spoločnosti, ktorú uzatvorila žalovaná s leasingovou spoločnosťou, bolo totiž okrem zabezpečovacej funkcie (nútiť žalovanú ako dlžníčku z úverovej zmluvy plniť), a pri riadnom a včasnom neuhradení tohto dlhu (z úverovej zmluvy na kúpu označeného motorového vozidla) veriteľovi (leasingovej spoločnosti) dať veriteľovi (leasingovej spoločnosti) možnosť uspokojiť sa v spojitosti s touto formou zabezpečenia (funkcia uhradzovacia).

33.9. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že prvoinštančný súd sa primerane vyššie formulovanými kritériami zaoberal a posúdil zistené skutočnosti aj z hľadiska objektívnej predvídateľnosti škodného následku.

33.10. V súlade s teóriou adekvátnosti kauzálneho nexu, v zmysle ktorej, čo je predvídateľné pre konkrétny subjekt, musí byť predvídateľné i pre tzv. optimálneho pozorovateľa, súd prvej inštancie správne usúdil, že žalovaná škodu spôsobiť nemusela, že mohla jednať inak (pri koncipovaní posudzovanej plnej moci), a náležite uzavrel, že pre zodpovednosť žalovanej za škodu nie je nutné, aby vznik určitej škody bol pre konajúcu žalovanú konkrétne predvídateľný, ale je dostatočné, že pre optimálneho pozorovateľa nie je (nebol) vznik škody vysoko nepravdepodobný, a to v situácii, ak žalovaná porušila svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu a široko koncipovanou plnou mocou zo dňa 24.1.2007 umožnila, aby na jej základe bola (v rozpore so zmluvou s leasingovou spoločnosťou) vedená v evidencii motorových vozidiel ako vlastníčka, a nie ako držiteľka osobného motorového vozidla značky Chrysler Neon červenej farby, VIN 1C3ESN7A9WD513619.

33.11. Súd prvej inštancie v okolnostiach danej veci správne preto usúdil, že medzi vznikom škody na strane žalobcu a porušením právnej povinnosti žalovanej (a žalovaného) konať poctivo - umožnením a spísaním plnej moci zo dňa 24.1.2007 široko koncipovanej - na všetky právne úkony spojené s

prevádzkou, predajom, prevodom, zmenami v evidencii a prevzatím finančných prostriedkov týkajúcich motorového vozidla značky Chrysler Neon červenej farby, VIN 1C3ESN7A9WD513619, je daná príčinná súvislosť.

33.12. Správne v tomto smere súd prvej inštancie stanovil relevantné javy (skutočnosti), medzi ktorými sa má zisťovať príčinná súvislosť a správne hodnotil mieru závažnosti a súvislosti jednotlivých javov ak uzavrel, že práve plná moc zo dňa 24.1.2007 bola tou podstatnou príčinou, bez ktorej by nemohlo dôjsť k následnému reťazcu udalostí, pričom práve obsah PM bol podstatnou príčinou, bez ktorej by nemohlo dôjsť k následnému reťazcu udalostí vedúcich ku škode.

33.13. Uvedený záver prvoinštančného súdu podľa názoru odvolacieho súdu konvenuje záverom súdnej praxe ohľadom teórie adekvátnosti kauzálneho nexu, ktorá vychádza z toho, že pre zodpovednosť za škodu nie je nutné, aby vznik určitej škody bol pre konajúceho konkrétne predvídateľný, ale je dostatočné, že (pre každého optimálneho pozorovateľa) nie je vznik škody vysoko nepravdepodobný. Na závere, že škodlivý následok bol pre žalovanú predvídateľný, že konanie žalovanej - plná moc zo dňa 24.1.2007, bolo podstatnou (hoci nie jedinou) príčinou vzniku škody, pritom nemôže nič zmeniť ani odvolacia námietka žalovanej, že žalovaného splnomocnila na právne úkony spojené s prevádzkou, predajom, prevodom, zmenami v evidencii a prevzatím finančných prostriedkov týkajúcich motorového vozidla značky Chrysler Neon červenej farby, VIN 1C3ESN7A9WD513619 ŠPZ J. XXX E., a nie michalovskou ŠPZ, ktorú predniesla v priebehu sporu na súde prvej inštancie a s ktorou sa súd náležite vysporiadal v dôvodoch rozsudku

33.14. Odvolacie námietky žalovanej o „pretrhnutí“ príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a PM z dôvodu, že PM žalovaná udelila na úkony súvisiace s motorovým vozidlom ŠPZ J. XXX E., vecnú správnosť napadnutého rozsudku nie sú spôsobilé spochybniť. Podľa názoru odvolacieho súdu súd správne pri rozhodovaní vychádzal z teórie adekvátnej príčinnej súvislosti a z nej vyplývajúcej adekvátnosti rozsahu následkov, ktorá vylučuje z kauzálneho reťazca iba tie následky, ktoré sú mimoriadne a nepredvídateľné. Z hľadiska optimálneho pozorovateľa súd náležite dovodil príčinnú súvislosť medzi pochybením žalovanej, ktorého sa žalovaná dopustila koncipovaním plnej moci spôsobom, ktorým splnomocnila žalovaného na všetky právne úkony spojené s prevádzkou, predajom, prevodom, zmenami v evidencii a prevzatím finančných prostriedkov týkajúcich motorového vozidla značky Chrysler Neon červenej farby, VIN 1C3ESN7A9WD513619.

33.15. Žalovanej sa nepodarilo spochybniť vecnú správnosť rozsudku ani ostatnými odvolacími námietkami, založenými v podstate na tvrdení o neexistencii príčinnej súvislosti medzi konaním žalovanej a vzniknutej škode žalobcu, lebo do deja (reťazca príčin) vstúpila iná, na konaní žalovanej nezávislá skutočnosť, ktorá je (bola) pre vznik škody rozhodujúca, pokiaľ žalovaná v tomto smere súdu prvej inštancie vytkla, že neprihliadol k jej motivácii a ku všetkým okolnostiam, a že to je (bol) jedine žalovaný, ktorý ťažil zo svojho nepoctivého konania.

34. Odvolací súd je v zhode so žalobcom v jeho vyjadrení k odvolaniu žalovanej v tom, že v okolnostiach veci nemožno za obhájitelnú považovať ničím nepreukázanú a bez opory v súdnom spise odvolaciu námietku žalovanej, že žalovaného splnomocnila iba na „prepis“ motorového vozidla. Riadne splnenie zmluvnej povinnosti žalovanou - zabezpečiť v evidencii motorových vozidiel zápis leasingovej spoločnosti ako vlastníka motorového vozidla, a žalovanú ako jeho držiteľa, by bezpochyby malo za následok neuzavretie kúpnej zmluvy, teda v každom prípade zachovanie (nezníženie) celkovej hodnoty majetku žalobcu.

35. Žalovaná súdu neopodstatnene vytkla i to, že súd v danej veci prevzal znalecký posudok z odboru písomoznalectvo č. 374/2009 zo dňa 9. decembra 2009, ak pritom v odvolaní tvrdila, že zistila, že nebol v trestnom konaní získaný a vykonaný subjektom k tomu oprávneným, ale v inom trestnom konaní, netýka sa bezprostredne predmetu dokazovania v danom procese, že nemohla v trestnom konaní tento dôkaz namietat, čím bola ukrátená na procesných právach podľa TrP, práve na obhajobu a spravodlivý proces, a to z dôvodu, že v danom prípade súd nevykonal dôkaz znaleckým posudkom v zmysle § 207 CSP, ale dôkaz listinou podľa § 204 CSP, ktorý následne hodnotil v súlade s § 191 CSP, podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo (odsek 1), vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak (odsek 2).

36. Odvolací súd na tomto mieste poznamenáva, že hodnotenie dôkazov môže urobiť len súd, ktorý ich vykonal. Zákon nepredpisuje a ani dobre nemôže predpisovať pravidlá, z ktorých by malo vychádzať hodnotenie jednotlivých dôkazov a hodnotenie ich vzájomnej súvislosti. Je tomu tak preto, že hodnotenie dôkazov je zložitý myšlienkový proces, ktorého podstatou sú jednak čiastkové a jednak komplexné závery sudcu o vierohodnosti poznatkov získaných z vykonaných dôkazov, ktoré sú potom podkladom pre záver o tom, ktoré skutočnosti stranami sporu tvrdené má za preukázané a ktoré tak tvoria zistený skutkový stav. Vierohodnosť určitého poznatku získaného vykonaním konkrétneho dôkazu, a teda aj jeho význam z hľadiska dôkazu pravdivosti, či nepravdivosti skutkových tvrdení, súd hodnotí jednak izolovane a jednak v porovnaní s poznatkami získanými vykonaním všetkých zostávajúcich dôkazov. Výsledkom celkového hodnotenia je potom úsudok súdu o pravdivosti tvrdených skutočností, ktorý sa stal podkladom pre záver o tom, či a do akej miery strana sporu splnila svoju povinnosť preukázať svoje skutkové tvrdenia. Také hodnotenie dôkazov, ktoré vyznie v záver, že pravdivosť skutkových tvrdení nemožno potvrdiť, ani vylúčiť, povedie k tomu, že rozhodnutie súdu vyznie nepriaznivo pre tú sporovú stranu, ktorého pravdivosť tvrdení mala byť preukázaná. Zo zásady voľného hodnotenia dôkazov pritom vyplýva, že na nesprávnosť hodnotenia dôkazov možno usudzovať len zo spôsobu, akým súd hodnotenie vykonal. Podľa názoru odvolacieho súdu ani v tomto smere súdu prvej inštancie nemožno vyčítať žiadne pochybenie, napr. že výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá pravidlám logického myslenia alebo že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dokazovania nevyplynuli alebo že by súd opomenul rozhodné skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo. Nemožno preto priznať relevanciu polemike žalovanej v odvolaní, že súd mal uveriť tvrdeniam žalovanej, resp. že súd mal hodnotiť vykonané dôkazy spôsobom, ako to uviedla žalovaná v priebehu sporu a vo svojom odvolaní.

37. Zo všetkých dôvodov je nutné urobiť záver, že prejednávanej spore neboli preukázané žiadne zo žalovanou tvrdených pochybení, ktorej sa uplatnenými odvolacími námietkami spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku nepodarilo. Preto odvolací súd rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, vrátane vecne správneho výroku o trovách konania.

38. Podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP odvolací súd priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania v odvolacom konaní procesne úspešnému žalobcovi s tým, že o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). Žalovaná v odvolacom konaní úspech nemala, preto jej náhrada trov odvolacieho konania nepatrí.

39. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).